

ЯК ВИЖИТИ ПІД ЧАС БЛЕКАУТУ?

Черватюк Я. В., студ. (гр. ХМ-91, ХТФ КПІ ім. Ігоря Сікорського)

Анотація. Надано коротку характеристику важливості відключень світла. Наведено декілька способів, як освітити оселю, не залишитись без води, а також як захистити себе від холоду.

Ключові слова: війна, “блекаут”, повітряні тривоги.

Abstract. A brief description of the importance of blackouts is given. There are several ways to light the house, not to run out of water, and also how to protect yourself from the cold.

Keywords: war, blackout, rocket attacks.

Вступ. В наш час дуже важко уявити собі життя без світла, інтернету, зв'язку. Адже, майже кожен мить ми тримаємо в руках телефон, користуємось швидкісним інтернетом. Сьогодні навіть приготування їжі для багатьох нерозривно пов'язане з постачанням електроенергії. Дуже важко уявити, але українці саме так і живуть... Ракетні обстріли електростанцій роблять життя українців з кожним разом все важчим.

Аналіз стану питання. Чи можливе сучасне життя без електропостачання? Як жити, якщо настане повний “блекаут”? У даній статі проведено дослідження різних способів як освітити оселю та підлаштувати своє життя в умовах війни, а також чим зайнятись під час відключень. Актуальність даної проблеми ні в кого не може викликати сумніву.

Мета роботи: описати важливість економії електроенергії; ознайомити читачів із способами зігрітися в період вимкнення електрики; навести заходи боротьби з холодом в умовах нашого військового сьогодення.

Методики, матеріали і результати досліджень. Дев'ятий місяць повномасштабної війни. Ми звикли до повітряних тривог, ракетних обстрілів, навчилися жити і любити кожен прожитий мить, прокидаючись кожного ранку з думкою та сподіваннями, що це був лише страшний сон, який на жаль, все ще не скінчився.

За цей час, де б не ступала російська нога, скрізь гинуть люди, вони гинуть в страшених муках, вже благаючи подумки про смерть... Жага до того, щоб показати «хто головний» – це єдине, що може керувати вчинками тих нелюдів, які були в окупованих областях та робили там страшні речі. Нескорення – це те, що більше за все дратує агресора. Українці ніколи не підкорюються загарбникам. З кожним днем наша ненависть до окупантів лише зростає.

Блекаут – це явище, з яким українцям вже майже довелося стикнутися. Якщо російська влада думала, що українці з ненавистю будуть казати, що треба капітулювати, бо взимку холодно, а тисячі родин залишаться без світла – то це точно «не на тих напали». Капітулювати перед ненависним ворогом внаслідок скрути – це точно не про нашу націю. Історичний факт – ніколи такого не було.

Після низки масованих ракетних обстрілів та майже повного блекауту, всі великі і маленькі міста, села, поринули в темряву, але це жодним чином не

вплинуло на наш дух – дух незламності. Навпаки – ворог домігся зворотного ефекту. Ніякої скори – лише неймовірна лють.

Виходячи на вулицю, можна було зустріти велику кількість людей. Вони вийшли зі своїх домівок, щоб випити кави, поспілкуватись з іншими, прогулятися містом. На вулицях працювали маленькі крамнички, живлячись від генераторів. Подібних черг за кавою Київ, мабуть ще не бачив! Такий самий ажіотаж спостерігався й за вуличною їжею. Люди стояли, обговорювали новини, робили прогнози, знайомилися, ділилися враженнями від пережитого. Ніяких ознак паніки взагалі не простежувалося. Ніякого невдоволення дією влади. Ніякої «втоми від війни». Це відключення красномовно показало на скільки ми згуртовані та єдині у своєму бажанні – прогнати окупантів з нашої землі.

Холод і пільма, це те що приготувала нам російська влада. Це те, чим славиться «руський мир». Це те, чим намагається маніпулювати російська влада. Набагато страшніше поринути в цю пільму на багато-багато років і втратити своє майбутнє, ніж знайти шлях, як вижити у ці безсумнівно непрості часи.

Мешканцям сіл або приватних будинків зараз жити дещо простіше через наявність котла чи пічки. Маючи піч і запас дров, в хаті буде тепло, воду можна набрати з криниці, а зв'язок можна ловити трішки довше ніж 2 години через меншу кількість користувачів.

Проте більшість українців живуть у багатоповерхівках, особливо у великих містах. Якщо раніше вони боялися хіба що влучання снаряду чи ракети, то зараз не менше страшнішою загрозою стає холод у оселі та відсутність води. Також не позаздриш тим, в кого електрична плита.

Що ж можна порадити українцям в умовах сьогодення? Наведемо низку заходів, які допоможуть вижити в умовах відсутності електроенергії:

- 1) купівля термобілизни, яка добре затримує тепло;
- 2) наявність павербанків (бажано не одного) та акумуляторів;
- 3) для людей, які працюють дистанційно, або навчаються – можна йти в пункти незламності, те буде змога підзарядити телефони чи ноутбук;
- 4) запас свічок, для того щоб освітити оселю;
- 5) наявність світлодіодних світильників на батарейках;
- 6) придбання туристичної плитки, яка працює від з'ємного газового балончика. Це чудовий варіант для тих, в кого електроплита в умовах аварійних вимикань;
- 7) запас технічної і питної води;

Окрім цього, відсутність електроенергії – це чудовий привід пограти всією родиною у настільні чи розвиваючі ігри.

У будь-якому випадку потрібно розуміти, що всі ці негаразди – це тимчасово, потрібно лише набратись терпіння – і світло неодмінно повернеться у наші домівки.

Ми маємо усвідомлювати, що наші проблеми зі світлом, насправді, – це дуже маленька частина того, що переживають наші захисники в найгарячіших точках на лінії зіткнення. Вже на порозі перші відчутні морози, з якими доведеться мати справу не по 6-9 годин на добу, а майже цілодобово, відстоюючи наше право на свободу. Тому зараз ми, як ніколи, повинні бути мотивованими, незламними. І

звісно повинні в унісон вірити в ЗСУ та набратись терпіння.

Висновок. Особисто мені не страшно залишитись без світла й на 48 годин чи більше, не страшно трішки померзнути, не страшно залишитись без зв'язку чи інтернету. Страшно хіба що раптово померти від підступних ракет, якими нас обстрілюють наші «визволителями». Страшно так і не здійснити всіх своїх планів на майбутнє. Страшно померти під уламками власного життя. Але, найстрашніше – пустити в наші домівки «руський мир». Адже, скрізь, де він приходить – там завжди смерть, страждання, репресії та геноцид. Ось, чого дійсно слід боятися. А світло обов'язково повернеться в наші домівки. Головне не загасити світло власних очей, не втратити віру, не зламатися.

Науковий керівник: доц., к.т.н. Полукаров Ю. О. (каф. ОППЦБ КПІ ім. Ігоря Сікорського)